

esse, kan de udnytte deres monopolstatus til kunstigt høje priser. Derfor kan foranstaltninger som »pay per view« være med til at skrue priserne alt for højt op. Og hvem kommer i sidste ende til at betale for det? Ja, det gør netop forbrugerne.

Med public service-forpligtelsen har vi sikret, at der i hvert fald er én tv-kanal med et varieret udbud af omfattende nyhedsformidling, oplysning og kunst, hvor kvalitet, alsidighed og mangfoldighed skal være nøgleord. Informations- og ytringsfriheden skal holdes i hævd, og herudover har vi også sikret, at der skal være programmer for alle, f.eks. også døve og hørehæmmede. Disse forhold behøver betalingskanalerne ikke at tage højde for, og jo flere betalingskanaler, jo mindre grundlag for en eller flere public service-kanaler, som vi heldigvis har i Danmark. Derfor kan betalingskanalerne paradoksalt nok ende med at gøre udbuddet og mangfoldigheden mindre.

Public service-forpligtelsen er derfor væsentlig, og det er ikke en forpligtelse, som vi i Det Radikale Venstre vil risikere at skylle ud med badevandet. Der er nemlig ikke tale om et varieret udbud, hvis vigtige sportsbegivenheder fremover kun er for dem, som vil og kan betale for særlige programmer. Vi finder det ikke rimeligt, at seerne skal have ekstra penge op af lommerne for at se særlige programmer, som har bred national interesse.

Derfor er vi glade for EU-initiativet, der skal revidere direktivet om tv uden grænser. Vi håber, at det dermed sikres, at alle seere får adgang til direkte transmissioner af f.eks. vigtige sportsbegivenheder uden ekstra betaling.

Til Enhedslisten vil jeg sige, at jeg selvfølgelig kun kan ønske til lykke med, at man er så hurtigt ude også på dette område. På den anden side er man måske en lille smule for hurtigt ude, i og med at der faktisk ikke er mulighed for at træffe nogen beslutninger her i dag om, hvad vi skal gøre fra dansk side for at sikre alsidigheden på tv-området.

Når tv-direktivet er forhandlet færdigt, må vi hver især i vores partier afgøre, hvad der så skal ske, og vi vil da ikke fra Det Radikale Venstres side afvise, at vi til den tid kan bruge nogle af de forslag, som Enhedslisten er kommet med.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Fru Elsebeth Gerner Nielsen sagde mange kloge ting omkring dette tema, men jeg hørte også, at

hun sagde, at hvis vi fik noget mere regulering på området, så var vi fri for de urimeligt høje priser, der er på mange sportsbegivenheder. Jeg vil gerne bede fru Elsebeth Gerner Nielsen give et eksempel, hvor hun synes prisen har været for høj.

Det rammer lige akkurat ned i det, der er hovedproblemet, og som vi er et par stykker, der allerede har beskæftiget os en hel del med, nemlig: Hvad bliver prisen, i det øjeblik det skal reguleres, som vi har talt om i dag, og som EU ønsker? Hvordan skal prisen fastsættes? Det er jo selve kernen i det, for ellers bliver resultatet, at vi ingen begivenheder får at transmittere.

Men som sagt, lad os få et eksempel på disse urimeligt høje priser og meget gerne også et bud på, hvordan vi skal fastsætte markedsprisen, når det, som vi taler om i dag, bliver til virkelighed.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Det spørgsmål har jeg svært ved at svare på, fordi jeg ikke er ekspert på området, men jeg vil mene, at det var rimeligt, at priserne på sportsbegivenheder udviklede sig nogenlunde som det gennemsnitlige forbrugerindeks, dvs. at vi kan tillade de samme stigninger, som vi ser på andre typer varer, på tv-området.

Hvis jeg skal nævne nogle sportsbegivenheder, hvor prisen stiger vældig meget, ja, så gælder det jo bl.a. vores VM-kampe. Når vi eksempelvis ser kampene i de europæiske turneringer i tv, fortæller tv-stationerne, at priserne nu stiger ganske gevaldigt.

Og så er spørgsmålet, hvordan vi kan regulere det, og hvordan vi finder frem til et rimeligt prisniveau. Det må vi se på til den tid og så diskutere, hvad et rimeligt niveau er. Det tror jeg ikke vi kan afgøre her, og det kan kulturministeren heller ikke afgøre, men jeg tror, man kan komme frem til noget fornuftigt ved, at kulturministeren tager en diskussion med de enkelte sportsforeninger og de organisationer, som sælger disse udsendelser.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Jeg tror også, det bliver utrolig vanskeligt, også fordi der er så stor forskel på de enkelte idrætsbegivenheder. F.eks. er badminton en stor sport i Danmark, men den er ikke særlig stor i andre EU-lande – hvis nu det ender med, at det bliver EU-reguleret.